

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 3 2008

Göran Larsson får sin post i brevlådan, som alla andra i Löa. Men han har en egen fast bostadsadress. Det är det ingen annan i byn som har. Än så länge.

Bara Göran bor i Löa

Göran Larsson är den enda människan som bor i Löa. Åtminstone om man ska tro postens basdataregister där landets alla fastighetsadresser registreras. Östra Löa 619 är den enda bostadsadress här i byn som finns i det registret. Det är Bankens gård där Göran bor.

Det är de nya så kallade belägenhetsadresserna som spökar. Det är väl minst 10 år sedan nu som det utgick ett påbud att alla landets fastigheter ska förses med en adress. På det att allt folket ska kunna bokföras där det bor. Man kan inte folkbokföras i en postlåda.

På de flesta håll i landet har också alla fastigheter fått en belägenhetsadress och därmed kunnat tas med i postens basdataregister. Men vissa kommuner, Lindesberg till exempel, har sackat efter. I Löa är det nya systemet inte genomfört för alla fastigheter än och därmed är hela byn adresslös, med ett enda undantag.

Tänkande lantbrevbärare hittar fram med posten i alla fall och Lindesbergs kommun torde veta att det faktiskt bor fler än en person i Löa. Men för helt utomstående personer och institutioner kan det förefalla som om det endast är Göran Larsson som bor här.

Löa-Bladet uppmärksammades på saken när det plötsligt damp ner ett brev från Postkodlotteriet, där det påstods att den adress som uppgivits, för att få delta i lotteriet inte existerar! En förvånande uppgift för den som bott i samma hus med samma adress i mer än 23 år.

(Forts. på sid 3)

Jeff till
attack mot
astman

Sid 4

Bloggen drar
folk till byn

Sid 5

LSK
lyckades åter.
Löiaden
välbesökt
succé

Sid 6-7

Hästar,
hästar
och åter
hästar

Sid 8-9

En sommar att minnas

Löa-Bladet ber att få påminna sina läsare om att vi hade ett fantastiskt väder i början av sommaren. Sista veckorna i maj och de första i juni pustade vi i värmen och undrade förskräckt hur det skulle gå med svamp och spannmål i den olidliga torkan. Även i juli hade vi några riktigt fina sommarveckor med bad och lata dagar i solen.

Fast efter den senaste månaden är det väl risk ändå att det bestående minnet av sommaren 2008 blir regn. Envist strilande regn dag efter dag och rapporter från hela länet om "blötast i mannaminne" och förstörda skördar.

Dock ska vi väl inte hänga upp hågkomsterna på vädret enbart. För oj vad mycket annat det finns att minnas från den gångna sommaren. Somliga kommer att berätta att det var den sommaren de lärde sig simma, andra ska för evigt minnas att det var då bröllopet stod.

Och sent ska man väl glömma Lasse Larsson utklädd till Fantomen vid årets båtorientering!

Någon skänker sköna tankar åt ett hole-in-one på bana 5, den präktiga regnbågen som fiskades upp ur kvarndammen eller jordgubbarna som vanns under spelmannsstämman vid hyttan.

Midsommardans, kultursällskapets olika aktiviteter vid kaféet är andra hågkomster. Och så Micke Rickfors på dansbanan. Löa Bygdegårdsföreningen sitter och pustar än. Mycket arbete las ner för att ordna denna julikväll och så blev den lyckad också. Det tyckte såväl publiken som Rickfors själv. Med 560 betalande klarade Bygdegårdsföreningen ekonomin och funderar nu på att införskaffa en städmaskin till bygdegården. Att skura golvet för hand efter alla aktiviteter där är ett tufft jobb. En skurmaskin är efterlängtd.

Bygdegårdsföreningens styrelse lovar att bara den har hämtat andan ordentligt, så ska nog ett höstprogram växa fram också med pubaftnar och andra trevligheten. Håll utkik på Löabloggen för närmare information.

10 september 2008

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion: Stina Gottliebsson, Petters, 302 55
Maria Lindstedt, Fredensborg, 309 09

Tystnad, tagning! Nina tillbaka med film utan ord

Nina Hedenius är tillbaka på banan. Efter att ha bekämpat sin sjukdom under ett år, filmat i Orsa många månader och bott i Stockholm, för att redigera filmen är hon åter i Löa.

– Nu känns det jättebra, det är så skönt, säger Nina, som nyss blivit färdig med den senaste filmen och nu håller på att inrätta sig i Björkkvistorp, som hon hyr. Dottern Line och Zackarias har tagit över Norra Gården.

Hon har lämnat i från sig filmen till SVT, men betonar att det ändå kan dröja ett bra tag innan den visas.

– Den är 1 tim och 50 min lång, så det är nog inte så lätt att hitta ett hål i sändningsschemat för en så lång film.

Filmen heter Naturens gång och handlar enligt Nina om ingenting särskilt. Fast ganska särskild är den nog ändå. Kalle Hedling, som bor i Lisselbäcka utanför Orsa, arbetar med att bevara alla utrotningshotade lantraser av såväl kor som hästar, får och höns.

Nina följer med sin -numera digitala- kamera arbetet på fåbogården under ett år från vinter till vinter.

– Hedling gör ett fantastiskt jobb, säger Nina, men filmen handlar egentligen inte så mycket om hans arbete. Jag fokuserar helt på djuren och naturen.

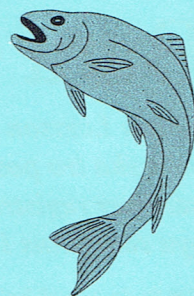
Precis som med den titigare filmen Gubben i stugan får stressade tevetittare här chansen att sjunka ner i soffan och låta ett år passera i total tystnad. Inte ett talat ord, inte enspeakerröst så långt örat hör. Bara djurens och naturens egna ljud till Ninas vackra bilder.

– Än finns det öring kvar, säger Ulf

Många fina laxar har fiskats upp ur kvarndammen i sommar. I anslutning till Hembyggsdagen 5 juli lät Hembygdsföreningen sätta ut en blandning av regnbågslax och öring. Fiskekortsförsäljningen har gott och väl täckt kostnaderna hittills, men någon ytterligare utsättning av fisk blir det inte i år.

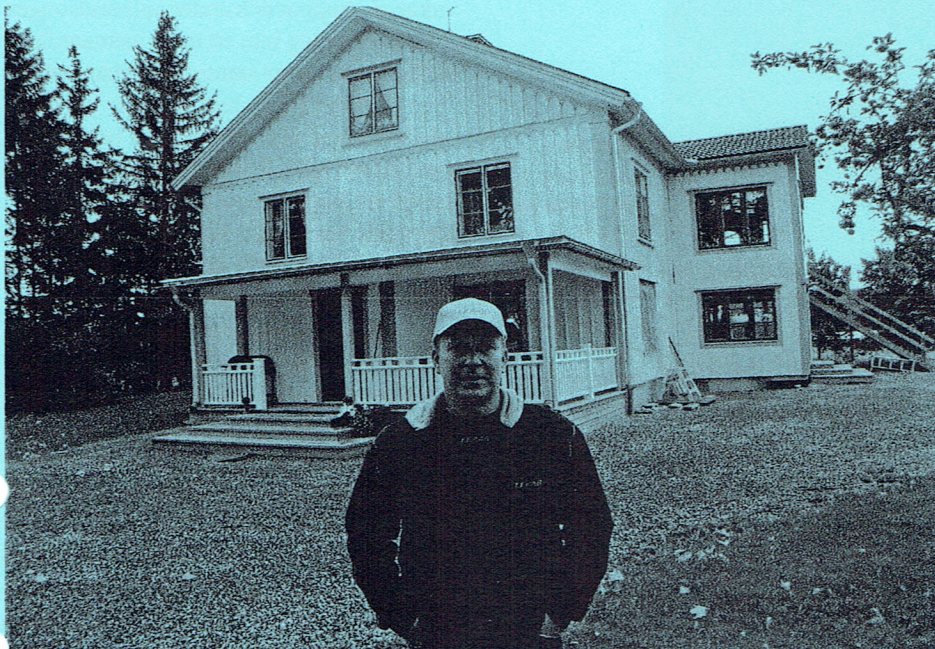
– Det finns gott om fisk kvar, säger fiskeansvarig Ulf Lager. Framför allt då av öring, som inte är lika lättfångad som regnbågen. Men jag vet att det fortfarande finns många 2 kilos-öringar kvar, det var ganska präktiga fiskar vi släppte i.

Det är enligt Ulf inte alls omöjligt att öringen leker och fyller på med nya fiskar i dammen alldeles av sig själv.

www.loabloggen.blogg.se

Det goda komplementet till Löa-Bladet. När ni vill ha snabb och aktuell information om vad som händer eller har skett i Löa.

Östra Löa 619 är minsann ingen postlåda

Adresser utan belägenhet finns inte

(Forts. från sid 1)

Eric Wickman har också mötts av det besynnerliga beskedet att hans adress inte finns, när han ville prenumerera på en tidning.

– Men till slut godtog de ändå att skicka tidningen till den adress jag uppgivit och det har fungerat, säger Eric.

Överklagat

Posten i Kopparberg kan bekräfta att det faktiskt är så att det bara finns en registrerad fastighetsadress i Löa. Eva-Britt Andersson på kommunens mätningkontor är också medveten om saken.

– Anledningen till att Löa inte fått de nya adresserna än är att ett par fastighetsägare inte varit nöjda, utan överklagat den adress som kommunen föreslagit. Och vi vill vänta tills ett helt område är klart innan vi fastställer adresserna, så att vi inte behöver ändra igen sedan, förklarar Eva-Britt.

Områden med nummer

Det var för cirka 1,5 år sedan som kommunen skickade ut förslag på belägenhetsadresser till alla fastighetsägare i Löa. Adressen består då av ett områdesnamn, Västra Löa, Östra Löa, Klotskogen, Sandfallet, Viksnäs eller något annat och ett nummer.

Gränsen mellan Västra och Östra Löa går vid riksvägen, vilket ju inte riktigt stämmer med den tidigare gränsdragningen, men som ändå ansetts som mer ”naturlig” i dag. Nummereringen sker efter ett system för större och

mindre vägar inom varje område. Kan man det systemet, vilket brandkår och ambulans förhoppningsvis ska kunna, så är det också lätt att hitta fram till rätt fastighet.

Det är också tillåtet att lägga till ett gårdsnamn i belägenhetsadressen och få det officiellt registrerat, men områdesnamnet och numret måste ändå vara med.

Gatunamn bättre

Men någon fastighetsägare i Löa vill inte ha den föreslagna adressen på sin fastighet och någon annan har krävt att man istället namnger gator och vägar och numrerar fastigheterna som i andra tätorter. Det skulle göra det enklare också för vanligt folk att hitta rätt.

– Jag tycker också att det vore bättre med gatunamn, säger Eva-Britt Andersson. Problemet är att Löa inte är en egen postort, utan har 714 94 KOPPARBERG som postadress. Jag vet att löabor tidigare begärt hos posten att få Löa som postadress, men inte fått det godkänt. Det är synd. Med Löa som postadress skulle gatunamn och nummer fungera som fastighetsadress.

Rationell posthantering

Göran Helmersson på postens huvudkontor i Stockholm hävdar dock att postorten inte har ett dugg med belägenhetsadresserna att göra.

– Kommunen kan mycket väl införa gatunamn i Löa om den vill det oberoende av postort. Den är bara till för att vi ska kunna

hantera och distribuera posten på ett rationellt sätt. Det går att ändra postort för ett område om det inte stör den rationella hanteringen av posten. Och så vill vi att alla inom området ska vara överens om namnbytet. Finns det oenighet inom området byter vi inte.

Flera kommuner ligger efter

Helmersson kan också berätta, djupt suckande och med mycket trött stämma, att Lindesberg ingalunda är den enda kommunen i landet som ligger efter med belägenhetsadresserna. Trots att det är lag på att de ska införas och att man har haft tio år på sig att ordna det. I Norrtälje till exempel finns 46 000 fastigheter, men hittills är det bara 9 000 av dem som fått en riktig adress.

Utan fastighetsadress kan man inte bokföras. Formellt kan alltså inte nyinflyttade personer i Löa folkbokföras här. Men det är ett bekymmer som går att lösa med lite välvilja.

– Skatteverket ringertill oss, säger Eva-Britt Andersson och så kommer vi tillsammans överens om en temporär adress för personen det gäller.

När allt ska vara klart och alla i Löa fått sina permanenta adresser törs hon inte lova. Men det är ju på gång i alla fall.

Bara de bästa

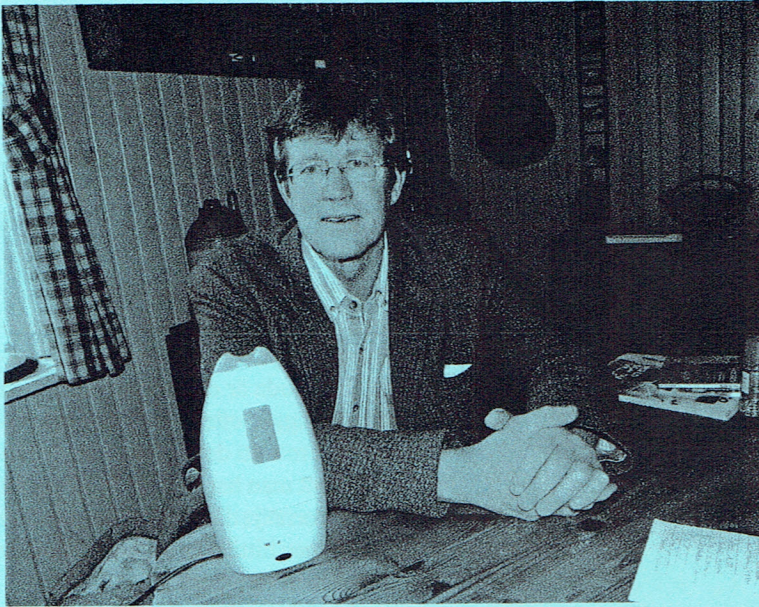
– De vill väl bara skylta med de bästa, säger Göran Larsson som en kommentar till att han är den enda med belägenhetsadress i Löa. Mer allvarligt tror han att det hänger samman med att han äger en fastighet i Torpa också. När adresserna där blev klara kom Bankens gård av bara farten med i registret också.

Från Postkodlotteriet lovar man mycket bestämt att alla adresser, även sådana som formellt inte finns, deltar i lotteriet på samma villkor. ♦

Enligt planerna men för tidigt

Torbjörn Elvenäs ladugård antar alltmör formen av ett handelshus, såsom det är tänkt. Bygget fortskrider enligt planerna och Dalvikskvarn öppnar i de nya lokalerna 1 november. Vad mer som kommer att rymmas i huset får vi inte veta.

– Det är för tidigt att säga något än, säger Torbjörn, samtidigt som han ser ut att snart spricka av längtan att få berätta.

Den lilla apparaten, som Jeff Irvine visar vid sitt köksbord hemma i köket i LÖa har givit många människor en förhöjd livskvalitet och kan komma att helt revolutionera vården av astmasjuka

Löaläkare revolutionerar vården för astmasjuka

Nej, nej, nej, nej! Det bor inte en blivande Nobelpristagare i LÖa. Dr. Jeffrey A. Irvine slår ifrån sig med båda händerna.

Men Jeff håller i alla fall på att revolutionera diagnostiseringen och behandlingen av astma- och KOL-patienter. Intresset för hans mätmetoder sprids över landet och Kalle Söderlund är mycket glad.

Vi hörde det på vetenskapsradion i somras.

Astma är inte en sjukdom. Det vi vanligen kallar astma är snarare symptom på en av många olika sjukdomar. På samma sätt är KOL en egentligen för bred diagnos. KOL står för Kronisk Obstruktiv Lungsjukdom (obstruktiv betyder enkelt uttryckt hinder i luftvägarna), men orsaken till sjukdomen kan variera.

Det säger Jeff Irvine, som sedan 2001 arbetat med att förfinas diagnosen för den här typen av sjukdomar och därmed hitta bättre och mer individuellt anpassad behandling av dem.

Han gör det bland annat med hjälp av en NO-mätare. NO står för Nitric Oxide eller kväveoxid. Genom att mäta halten av NO i utandningsluften kan man också få ett mått på inflammerade celler i patientens luftvägar.

Jeff kom i kontakt med NO-mätaren, när han arbetade hos Göran Falck i Kopparberg, som studerade lufttrörsjukdomen TWAR.

NO-mätaren gav inte så stort utslag för den infektionen, men Jeff började fundera över om den kunde göra nytta för andra och började testa andra patienter.

Rätt medicin i lagom dos

Med NO-mätaren, som numera minskat till en liten och behändig apparat, som man lätt kan ta med sig och som är enkel att använda för såväl patienterna som vårdpersonal, har Jeff nu kunnat visa att det finns variationer av både astma och KOL.

Jeff testar också patienternas lungkapacitet på ett nytt och enkelt sätt och kan sätta in just den behandling som behövs. Ibland har det handlat om att ta bort medicin, ibland att sätta in mer eller en ny sorts medicin. Därmed har många patienter fått hjälp och en betydligt ökad livskvalitet. Dessutom är den naturligtvis en samhälls-ekonomisk fördel att folk mår bättre och inte äter onödiga mediciner.

– Med de enkla diagnoserna astma och KOL, läser man sig i ett standardiserat tänkande, menar Jeff. Astmapatienter ska ha cortison, KOL-patienter något annat. Men så enkelt är det inte. Cortison kan ibland vara bra mot KOL, men hjälper inte alltid mot astma. Man måste hitta rätt medicin i lagom dos för varje enskild patient.

Glad men förbannad

Kalle Söderlund, som lidit av astma i hela sitt liv, hör till dem som äntligen fått en adekvat vård tack vare Jeff.

– Nu mår jag jättebra, säger Kalle, jag orkar gå i trappor och under pollensäsongen i våras hade jag inte ett enda astmaanfall. Kalle är glad, men samtidigt förbannad.

– I över 30 år har jag gått på dessa vårdcentraler och fått samma behandling om och om igen, fastän den egentligen inte hjälpt ett dugg. Efter ett år hos Jeff är jag i stort sett besvärsfri. Han har vågat pröva nya mediciner, mätt och testat och hittat den dos som är bäst just för mig.

Syskonen Cassandra och Robin Elvenäs har också fått hjälp av Jeff.

Cassandra fick rätt behandling av sin allergi på ett så tidigt stadium att hon i stort sett klarar sig utan mediciner nu. Robin hade dålig kondition och orkade just ingenting. Jeff testade och fann att hans bronker krampade och drog ner lungkapaciteten vid ansträngning, även om han inte hade direkta astmaanfall. Nu har han fått medicin i rätt dos och har fått konditionen tillbaka.

– Det är jätteskönt, säger Robin. Jag får väl äta medicin hela livet, men jag orkar ju ändå göra saker.

– Det är inte alls säkert, kommenterar Jeff. Jag tror att det är helt möjligt att han så småningom kan klara sig utan medicin.

Billig metod

Jeff har gjort en klinisk studie på Hälsocentralen i Bräcke i Jämtland, där alla personer mellan 18 och 80 år med diagnosen astma och KOL inbjöds att delta. Han håller nu på att skriva ihop den vetenskapliga rapporten från den studien och hoppas att den ska publiceras i en välrenommerad tidskrift, så att budskapet kan spridas till alla läkarkollegor.

Men något Nobelpris och stora pengar räknar han inte med. Jeff jobbar med sitt projekt vid sidan av en läkargärning på olika vårdcentraler och har ingen lön för sitt forskningsarbete. Han tycker bara det är spännande att se vilka resultat han kan nå och gläds åt att kunna hjälpa människor. Han reser runt och håller föredrag och intresset för hans arbete är också stort.

En mycket god sak i det hela är att det inte krävs stora investeringar, för att hjälpa astmasjuka människor med Jeffs metod.

NO-mätaren, som tillverkas av det svenska företaget Aerocrine AB i Solna, kostar 27000 kronor. Det är i vård-sammanhang en mycket beskedlig slant, ungefär vad en vanlig undersökningsbrits kostar.

– Tvingades jag själv att välja skulle jag satsa på några NO-mätare och undersöka patienterna på en luftmadrass på golvet, säger Jeff. ❖

Bloggen drog dem till Löa

Att Löabloggen är populär vet vi. Här ventileras olika ämnen som berör – det skrivs om evenemang, efterlysningar och goda minnen återges. Här knyts nya bekantskaper och utflyttade håller kontakten eller till och med hittar gamla kamrater från Löatrakten. Men nu kan vi berätta att Löabloggen också har medverkat till att en familj flyttat in!

Annica och Jonny Karlsson i Guldsmedshyttan hade bestämt sig för att flytta. De var intresserade av Löa på grund av Löaskolan, men hur skulle det vara att faktiskt bo där?

– Jag var inne på Löabloggen och läste en hel del, och något som var jättebra för oss var det projektarbete som några Lötatjejer hade gjort och som handlade om hur det var att bo i byn, berättar Annica.

– Jag gick igenom hela projektarbetet grundligt och kunde se att det verkligen passade oss att bo så här. Vi kunde läsa om vad nyinflyttade tyckte och också om vad de berättade som var inbodda här. Det var verkligen intressant.

Modernt att bo i Löa

Att bo på landet innebär inte att saker och ting är gammaldags och man ligger flera år efter utvecklingen i stan. Det är verkligen häftigt, säger Annica och får medhåll av sin man Jonny. I Löa är det verkligen tipp-topp-modernt med egen blogg där det dryftas allt möjligt!

I maj flyttade familjen in i Moa Gunnarsson och Lars-Öivind Knutsens hus, granne till Lars-Öivinds filmstudio och till Larsbo dit Moa och Lars-Öivind flyttat med barnen. – Vi hade otrolig tur att vi kunde sälja huset direkt och att vi kunde hyra det här, säger Annica och Jonny.

Annicas döttrar Amanda och Frida Cedervall bor här varannan vecka och går i Löaskolans femte och tredje klass. De älskar omgivningarna där hästar, får och ungdomdjur villigt låter sig klappas.

Katten Smulan har dock fått en tuffare start, och går för närvarande med rakad rumpa efter att ha fått infekterade sår efter slagsmål med två grannkatter.

Gamla bekanta

Jonny gick själv i Löaskolan som barn eftersom han bodde i Ingelshyttan. Han känner en hel del Löabor, men det gör inte Annica ännu.

– Men jag tycker alla är så trevliga. Vi har varit med på båtorientering och irländsk afton i sommar. Det var så kul. Jättemånga har hälsat oss välkomna, så vi trivs så bra att vi nog blir kvar här.

Svetsjobb med tystnadsplikt

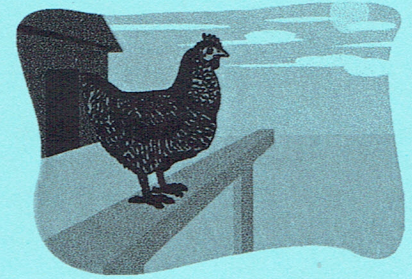
Jonny jobbar femskift på Vestas - Guldsmedshytte Bruk, där han gör allt från formning till gjutning av vindkraftnav. Där har han jobbat sedan 2002, då han flyttat tillbaka efter drygt åtta år i Stockholm.

Annica har efter en industriteknisk utbildning på Masugnen i Lindesberg fått jobb som svetsare på ABB i Grängesberg.

– Jag jobbar med TIG-svetsning av kopparrör för högspänningsindustrin, berättar hon, men har tystnadsplikt och kan inte berätta mycket mer.

När bekanta hör att hon pendlar till Grängesberg, tycker de att det låter alldeles för långt. Och så är det åt fel håll, säger de.

– Fast jag har ju bara fyra mil till jobbet. Och när jag tidigare jobbade på Systembolaget i Kopparberg och på Konsum där sa

många likadant – att det var långt. Men jag sa då och jag säger nu också att det är en stor och fin väg utan bilköer, så det går utmärkt att åka. Jag jobbar tvåskift där.

Förvånande höna

Närheten till djurberikar. Men hur är det med odlingar här i Löatrakten? Finns det någon som säljer, undrar Annica. Det skulle vara härligt att kunna ta cykeln och köra iväg och handla lite ekologiska grönsaker. Eller så kanske det kunde ordnas något likt Bondens marknad, där man en helg kan köpa av lokala odlare.

Dessutom är Annica intresserad av en smideskurs, om nu någon smider planer för en sådan...

Löa är lugnt och fridfullt, men här händer också mycket, tycker Annica. Hon erinrar sig ett tillfälle då hon blev riktigt förvånad.

– Flickorna och jag satt och åt frukost en morgon då en höna helt plötsligt tittade ut genom fönstret i Lars-Öivinds studio. Jag ringde hem till dem och frågade om det verkligen skulle vara en höna i studion, och sonen Svante svarade att jodå, det var helt okej. Men jag blev verkligen rå lös! ❖

Fotnot: Löa-Bladet, som inte väjer för textreklamrekomenderar gärna Storå Bär & Grönsaker, för dem som är intresserade av ekologiskt odlat. Madeleine Lindqvist och Martin Möller på Brunstorp gård tillhandahåller potatis och diverse grönsaker för självplock eller direktköp.

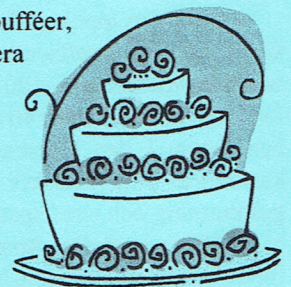
Helgöppet hos Ljungbergs

Nu har Kentha och Anna tagit ner skylten för gott. Eller åtminstone tills vidare. Till salu-skylten alltså. De kan inte slita sig från Löa och vi får behålla Ljungbergs kafé.

– Jo, så blir det väl, bekräftar Kenth Olofsson. Nu håller vi öppet 11-16 på helger och efter beställning för föreningsmöten eller privata tillställningar av olika slag. Vi räknar också med att liksom tidigare ordna filmkvällar och andra evenemang i samarbete med Löa Kultursällskap. Men höstens program är inte klart än.

Catering av Ljungbergs goda bufféer, soppor, smörgåstårter, tårter med mera ordnas också och planerna på utbyggnad för rum och frukost gror vidare.

– Det gäller bara att komma igång, säger Kentha, och få tiden att räcka till. Jag kommer att fortsätta att pendla till jobbet i Västerås. Men visst vore det bra om vi blir klara till nästa sommar

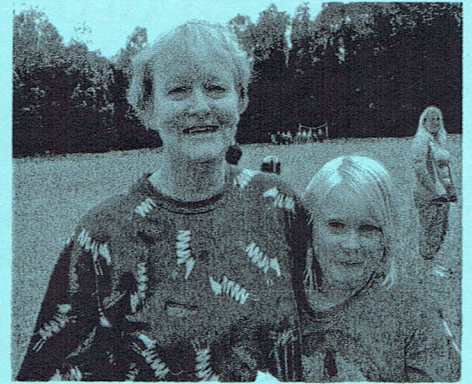

Snyggt tillslag! Men Anders Ericsson fick inte den bollen i mål.

Agnes Söderlöf koncentrerar sig och har kastlådan i fokus.

Sådan farmor sådant barnbarn. Christina Pettersson kom trea bland flickor 16-100 år och Linnea Pettersson vann flickor 8-9 år.

Isak Evansson och Lova Nyström har påbörjat sitt 60-meterslopp.

Albin Eklund demonstrerar ett gott hopp i egen stil.

Den som får en grop i present hoppar långt

Christina Pettersson fick en längdhoppsgrop i 40-årig bröllopspresent i fjol. En inte helt vanlig present på rubinbröllopsdagen. Men praktisk för den som vill vässa formen inför Löiaden till exempel. Ni kan tro att det har hoppats på Stenhaga i sommar!

Den sista lördagen i augusti var det dags för årets Löiad. Glada, spänstiga och även något mindre spänstiga löabor samlades på Plan, för att mötas i idrottslig ävlan och tävlan.

Längdhopp, löpning 60 meter, kula, bollkast i låda och straffsparkar var grenarna och åldersklasserna 0-100 år. En soft-klass fanns också för personer 40+ eller med annat handikapp. I den klassen tävlades det i kastning av pilar, hästskor och bollar samt golfputtning och straffsparkar.

Vädret var vänligt. Sportklubbens ordförande, Anders Ericsson, hälsade välkommen, förklarade årets Löiad för öppnad och

skickade i väg de sammanlagt 89 tävlande till de olika stationerna.

För barnbarnens skull

Familjen Pettersson från Stenhaga var väl representerad och Christina förklarade att den där längdhoppsgropen hade hon ju främst önskat för barnbarnens skull. Att träna och ägna sig åt idrottsliga övningar är alltid roligt och nyttigt. Det vet Christina som själv växte upp med idrotten. Pappa Gunnar Gevert var löamästare i kula på sin tid och Christina själv har varit distriktsmästare i Örebro i höjd och 60 meter.

Bra jobbat, LSK!

– Sportklubben gör ett fantastiskt jobb, tycker Christina. Med de här Löiaderna och alla andra aktiviteter de ordnar.

Och så tycker nog de flesta. Bra, trevligt, jätteroligt var de spontana kommentarerna som LÖA-Bladet fångade. Vi träffade systerrarna Anna och Lisa Ericsson i vimlet, som ställde upp både som funktionärer och tävlande. Lisa var nyss hemkommen från Aus-

tralien, kanske inte enbart för Löiadens skull, men självklart ville hon vara med när de nu ändå var hemma.

Trevligt i LÖA

Tina Eklund med sonen Albin, 7 år, deltog i Löiaden för första gången och hon konstaterade såsom hon gjort många gånger sedan hon flyttade hit i början av året, att det är ju så trevligt i LÖA, här ordnas så många roliga saker och här är alla människor så vänliga. LÖA har i och med den flytten inte bara berikats med Tina och henens barn, utan också med hundarna Agaton och Truls, katterna Saffran och Feja, som nyss fått tre ungar, samt två kaniner.

– Åh, där är så mycket djur att man kan bli galen, skrattar mormor Anna-Bella Eklund, som också premiärdeltog i årets Löiad.

På kvällen blev det Löiadfest i Björkhagen med knytkalas, prisutdelning och disco för cirka 150 festsugna.

Fredrik Alexandre med vinnarpokalen.

Löiadens resultat

Medaljer delas ut till de tre främsta i alla olika åldersklasser. Och genom ett finurligt poängsystem, där resultat och ålder vägs in, går det också att få fram en totalsegrare och mottagare av den guldgälsande vandringspokalen.

Det blev i år Fredrik Alexandre med Emil Persson på andra och Anna Ericsson på tredje plats.

Övriga resultat:

Pojkar, Soft-klass: 1) Tony Söderlöf, 2) Olle Björkman, 3) Johnny Nielsen.
Pojkar 16-100 år: 1) Emil Persson, 2) Per Gunnarsson, 3) Christoffer Söderlund.
Pojkar 13-15 år: 1) Pontus Gunnarsson, 2) Andreas Arvidsson, 3) Rasmus Welamsson.
Pojkar 10-12 år: 1) Jonathan Eriksson, 2) William Lindström, 3) Philip Gunnarsson.
Pojkar 8-9 år: 1) Fredrik Alexandre, 2) Lukas Nyström, 3) Noa Sjöbacka.
Pojkar 6-7 år: 1) Liam Elisson, 2) Albin Eklund, 3) Kasper Pettersson.
Pojkar 0-5 år: 1) Victor Persson, 2) Isak Elisson, 3) Pelle Gunnarsson.
Flickor, Soft-klass: 1) Loisan Elvenäs, 2) Anette Alexandre, 3) Sindy Bohman.
Flickor 16-100 år: 1) Anna Ericsson, 2) Lisa Ericsson, 3) Christina Pettersson.
Flickor 10-12 år: 1) Karolina Alexandre, 2) Karin Eliasson, 3) Moa Söderlöf.
Flickor 8-9 år: 1) Linnea Pettersson, 2) Beatice Nielsen, 3) Maja Gustafsson.
Flickor 6-7 år: 1) Julia Hytter, 2) Mathilda Persson, 3) Tea Sjöbacka.
Flickor 0-5 år: 1) Isabell Bohman, 2) Alva Söderlöf, 3) Isa Sjöbacka.

Tobbes lag vann Löa Open

Samma dag som Löiaden arrangerades Löa Open i golf på Stjernfors golfklubb. Löa Open har arrangerats under fyra år och i år vann Tobbe Lies lag. Alla som vill får vara med, det finns inga begränsningar. Man spelar scramble, dvs. alla slår alla slag i bollen. Man har därför fyra chanser per slag (så många är med i laget) för att komma i kopp.

Priser sponsras av Oa Holfve och Lillemor Ardesjö som står bakom tävlingen. Den drar ca 25-30 spelare varje gång och tävlingen avslutas med en middag på golfklubben

Välfyllt höstprogram för sportintresserade och träningsugna

Löa Sportklubb har knappt avslutat Löiaden innan de flesta av alla höstens aktiviteter är i gång. Här gives chans till träning och tävling och trevlig gemenskap av många olika slag. Mer kan komma under hösten. Håll koll på bloggen!

Styrketräning. Nyckel till träningslokalen bredvid bastun kan fås mot en depositionsavgift. Sedan är det upp till var och en träna på egna tider i god samska med andra muskelbyggare. Nycklarna har Daniel Gunnarsson, 300 85.

Motocross och Enduro. Banan är öppen måndagar och onsdagar, kl 17-21 och söndagar, kl 14-20. Ledare motogross: Klas Eriksson, 302 92, enduro: Lars Nyström, 300 53.

Bordtennis: Torsdagkvällar är bokade i lokalen, men tyvärr har LSK inte hittat någon ledare än.

Den som är intresserad kan höra av sig till Anders Ericsson, 300 96.

Herrgymna (med efterföljande volleyboll). Måndagar 19.30, start efter Marken 29/9. Karl-Ola Larsson, 301 94.

Damgymna: Söndagar 16-17. Kajsa Rebeling, 302 76.

Volleyboll: Söndagar, kl 17, blandade vuxna. Maria Karlsson, 300 14. Volleyboll för yngre planeras till tisdagar men är inte igång ännu.

Innebandy: Onsdagar, 17.30-18.30 för åk 1-3. Kl 18.30-19.30 för åk 4-6. Bo Österberg, 300 89.

Bastutider

Bastun är öppen på fredagar under hösten på samma tider som förut:

Damer kl 15.30-17

Herrar 17-18.30

Damer o Herrar 18.30-20

Avgift 20 kr

Övriga dagar kan Bastun hyras för 150 kr per gång

För info kontakta Mikael Stark, 300 12, eller Göran Johansson, 301 48.

Yoga med kraft

Intresset för Poweryoga ökar i Löa. Utövarna har i två terminer hållt till i Ljungbergs kafé, men intresset för höstens kurs var så stort att man fått ta till både kaféet och bygdegården.

Eftersom kursen redan startat med all den grundläggande information, som behövs till utövarna, tas inga nya elever emot nu, säger Gina, som leder övningarna. Men nya möjligheter ges säkert till våren.

Poweryoga är, enligt uppgift på nätet en kraftfull, svettig och fysisk yogaform, som ger ökad rörlighet och smidighet. Stress och spänning runt leder och i muskler släpper.

Det låter bra!

För starka karlar och uppburna tanter

Vi läste i den större pressgrannen, NA/Bp, om den speciellt finska sportgrenen som har spritt sig till Irland och Storbritannien, där det nu ordnas nationella mästerskap i kättingkånk.

Riktigt hur kättingkånk går till framgick inte. Men man kan ju tänka sig. Tydligt fanns också något vattenhinder på banan.

En lagom galen gren, för att ingå i nästa års Löiad?

Thomas skor sig på andras hästar

Det är nu två och ett halvt år sedan familjen Thomas Jezek och Päivi Siivola tillsammans med de tre barnen Theo (i år i sexårsgruppen, Thobias i tvåan och Thim i trean) flyttade in på Österby i Löa. Löabladet har berättat om familjen förut, men vi återvänder till gården för att tala om det utbredda hästintresset i byn. Flera av byns forna lädugårdar är numera omgjorda till stall. På Österby finns två hästar, men om planerna går i lås kan det så småningom bli ett hästlogement här. Vi återkommer till det.

Thomas Jezek hann tänka många tankar bakom ratten i lastbilen. Familjen bodde i Stora Sundby utanför Eskilstuna, eller närmare bestämt vid Hjälmarsund mellan Kungsör och Katrineholm, och Tomas spenderade många timmar i lastbilshytten. Var det här livet? Nej, Thomas hade fått nog. Han ville prova något annat, kanske bli hovslagare liksom grannen.

– Jag tog chansen. Jag sade upp mig efter 15 år. Många tyckte att man var tokig, men jag tänkte att det löser sig nog. Och det har det gjort. Visserligen lade man ned hovslagarutbildningen som jag tänkte gå, men genom Arbetsförmedlingen och Kunskapskompaniet fick jag en lärlingsutbildning.

Nu räcker hovslageriet till

Att skaffa en gård i Eskilstunatrakten var löjligt dyrt. Istället fick Päivi och Thomas nys om Österby och klippte till. Efter någon månad registrerade Thomas sin firma Österby Hovslageri, och arbetet började med att marknadsföra verksamheten.

– I början jobbade jag en del med tankemontering, jag hjälpte Håkan Bengtsson att ploga och körde grus åt Göran Larsson. Men efter ett år hade jag så mycket hovslagarjobb att det räckte och mer därtill.

Djungeltrumman går

Thomas skor hästar främst hos privatpersoner mellan Fagersta och Sköllersta. Bäst har djungeltrumman fungerat. Annonsering har inte alls lockat många kunder. Nöjda hästägare har istället tipsat andra så Thomas kundkrets har kunnat utvidgas.

– Jag jobbar mest med rid- och arbetshästar och har några privata travtränares hästar. Och jag vill ha variation – allt från shetlandspionyer till ardenner. Vissa vill bara sko en viss sorts hästar, men

det tycker inte jag är bra. Man ska ta allt som hör till jobbet som man har utbildat sig till! Det är ett tungt och ett väldigt fysiskt jobb, men Thomas stortrivs.

– Har du varit med om någon häst som varit för svår att sko?

– Man träffar sällan på omöjliga hästar. Det handlar om att kunna läsa av en häst om den är dum eller rädd. Är den rädd kan man inte bli arg på den, för då är det kört. Men är en häst alldeles för omöjlig då är det inte värt att utsätta sig för den. Då är det bättre att man tar den till en klinik. Det har väl hänt mig en eller två gånger.

Plats för fler

Med sig till gården hade familjen varmblodet Boyzon, hämtad hos Thomas föräldrar som fött upp travhästar.

Samma år som familjen flyttade till Löa skaffade man kallblodet Mora. Hon ska så småningom betäckas så det blir föl på gården.

Familjen kör och rider, och om allt går i lås kommer det att beredas plats för fler hästar på gården.

– Jag har tänkt göra iordning en mottagning här så att man kan ställa upp hästar när till exempel en veterinär eller tandläkare kommer. Jag vill också kunna ha en del tappskokurser, vilket innebär att hästägare eller rytare själva kan få licens för att slå fast en tappad sko. Men då måste jag ta gesällbrevet först.

Hur är det med kunder i trakten då? Behöver en Löhovslagare verkligen åka ända till Sköllersta för att slå fast en sko eller två?

– Jaa, skrattar Thomas, kunderna i närområdet blir allt fler. Men det har tagit ett tag att komma in.

Det är med mjölkkor som med världsrekordet på 100 meter. Man tycker att det måste finnas en gräns någonstans. Det går inte att springa 100 meter på nolltid och det måste finnas några mjölkkor kvar i Sverige om vi ska kunna fortsätta att dricka färsk mjölk. Och det vill vi ju! Visst vill vi?!

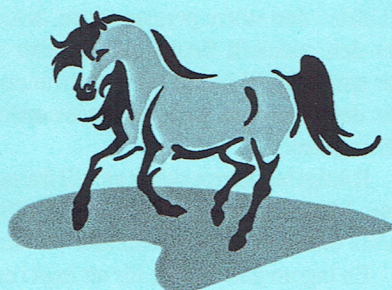
Men antalet mjölkgårdar fortsätter att minska. och Usain Bolt, Powell och grabbarna har säkert inte satt sitt sista rekord. Än är inte gränsen nådd.

Detta med anledning av att vi tänkte skriva om hästar.

I takt med att korna försvunnit har intresset för hästar i stället ökat. Så är det i hela landet rapporteras det. Dock är det svårt att hitta någon exakt uppgift om hur många hästar det finns. Statistiska Centralbyrån lämnar diffusa uppgifter för senare år, eftersom man bara räknar hästar i ett urval av jordbruksföretag. Emellertid finns en uppgift från 2004 om att det i genomsnitt går 31 hästar per 1000 invånare i Sverige.

Eftersom vi inte är säkra på om vi räknat rätt på alla hästar i Löa heller, så nöjer vi oss med att konstatera att hästtätheten här förefaller att vara minst dubbelt så stor som i landet i genomsnitt.

Och när det gäller mjölkkor finns de bara kvar hos Bruckner på Kullen och Jakobsson på Högekullen. När Löa-Bladet räknade 1985 fanns det elva mjölkgårdar i byn.

Hästar är inte som golfklubbor

Ridkompisarna Ebba och Elsa Nordenfelt brukar säga att Yngvar är världens mest bortskämda häst. Kanske stämmer det. När ägaren Ingela Stark klivit upp i sadeln (via en pall!) vänder Yngvar bak huvudet och gapar. Det är bara för Ingela att slänga in en sockerbit!

Ingela är dock nöjd med sin älskling. Olater, eller vanor som hon nog föredrar att man kallar det, markerar bara att Yngvar inte är någon maskin.

Ingela har ridit i hela sitt liv. En gång i tiden, närmare bestämt i slutet av 60-talet, hade hon ridskola hemma på Norrgården. När barnen var små red hon mer sällan. Fast under en period hade hon Maylene Erikssons häst på foder.

– Hon gick på ängen med Torbjörns kvigor varje sommar. Det var bra för mig, för efteråt kunde jag slänga mig i ån.

Sonen Kalle är allergisk, så det gick inte an att komma hem med hästlukt.

Kompis med kvigorna

Ingela skrattar åt minnet av hästen, som varje sommar var lika glad över att se sina kompisar kvigorna. Hästen fattade aldrig att det gick nya kvigor där varje år som dessutom blev livrädda när hon kom gnäggande. Ingela minns hur svansarna stod rakt ut på kvigorna där de sprang för livet över ängen!

För sex år sedan tipsade Ebba om en nordsvensk brukshäst som var till salu på Kvinnerstaskolan.

– Jag köpte honom. Det är en bra, stabil och tålig ras.

– Jag tyckte du sa en gång att han är rättvild....

– Ja, men det är en annan sak, skrattar Ingela. På sommaren är han snäll och lugn, men på vintern är det turbofart som gäller. Då ger jag mig inte gärna ut ensam i skogen. Fast man kan ju rida i paddocken också.

Hästsällskap

Varför är hästintresset så stort i dag? Vi har ju en hel del hästar i byn, men trenden ser likadan ut över hela landet. Allt fler skaffar häst för sällskap och ridning.

– Det är en bra sport. Man kommer ut. Man får jobba med hela kroppen. Och så lever man lite halvfarligt! Visst har jag åkt av ett par gånger, men jag har haft tur, peppar, peppar. Hästar är levande varelser. Man talar till dem på deras språk, man vet hur de vill ha det. Det är ett samspel. Inte som att umgås med en golfklubba, precis.

– Har ni någon samvaro kring hästarna i Löa? Rider ni tillsammans?

– Lite nu och då. Det är väl om man stöter ihop på väg ut. Vi rider ibland hos Agneta Löfgren för en väldigt duktig instruktör.

Flyttade ill Löa för hästarnas skull

Löa-Bladet träffade Tina Eklund med familj på Löiaden i augusti och från idrotten gled samtalet snabbt in på hästar.

För det var just för hästarnas skull, fick vi höra, som Tina flyttade till Löa.

– Vi hyrde i Järnboås förut, men sökte en plats där vi kunde ha hästarna, berättar Tina.

När Lakabäcken blev hyresledigt slog de till direkt.

– Jag jobbar i Lindesberg, så Löa ligger mycket bra till och vi har inte ångrat oss en sekund.

Hästarna, två små shetlandspinnies och en nordsvensk f.d. travare, är framför allt dottern Alice Bäckströms skötebarn.

Alice trivs också mycket bra i Löa, inte minst för alla hästarnas skull.

SM-framgångar för Eva-Lena och Yrrol

Yrrol av Viksnäs kom 4:a i bruksridnings-SM i Rättvik härförleden. Det berättar Karl-Göran Andersson stolt, men det var (förstås) dottern Eva-Lena som red. Och efter distriktsmästerskap i bruksridning på Viksnäs i somras, så är Eva-Lena och Yrrol kvalificerade för SM nästa år också.

Yrrol är valack och en av Viksnäs fem fjordingar. Tilda fick fölet Tivloi i somras (pappan heter Cirkus) och Tulta (som för tillfället är inhyrd i Örebro) är också lycklig mor numera. Tamtam heter hennes föl med norrmannen Hauktun som fader.

– Fjordingar är allroundhästar, säger Karl-Göran. Vi har dem som ridhästar, men tränar dem också för körning och skogsarbete.

Valle Larsson satte nordsvensken i skogsarbete

Att hästarna har ökat i takt med att mjölkkoorna har minskat, betyder naturligtvis inte att hästen är ett nytt djur i Löa. Här fanns minsann hästar förr också. Det var ju de som fick dra vagnar och plogar, harvar och höräfsor och allt annat sådant innan traktorena kom. Och hur skulle man få timret ur skogen på den tiden, om inte hästarna fanns?

Det var främst de stora starka ardenerna som tampades med stockarna, tills Valle Larsson på Åby gård visade att den smidigare nordsvensken gjorde ett bättre jobb i skogen.

– Pappa var faktiskt den första som

arbetade med nordsvenskar i skogen, berättar Lars Åby och mamma Randy var den som verkligen hade kunskapen om dessa hästar. Vid hästpremieringar, som förekom på Plan i Löa och som hade deltagare från hela Mellansverige, var Randy Larsson med som domare. En inte helt vanlig uppgift för en kvinna på den tiden.

– Mamma var fantastiskt duktig på hästar, säger Lasse. Sedan födde de ju upp travhästar här också, då hade vi minst 20 hästar i stallen. Det var mamma som skötte dem och kunde allt om stamtavlor och sådant. Pappa köpte och sålde.

Älgkvoten har minskat med en

Älgjakten startar den 13 oktober. Fyra jaktlag, tre i Östra och ett i Västra LÖa, ger sig då ut i skogarna för att fälla elva vuxna djur och ett fritt antal kalvar.

– Vi håller som vanligt på hela den första jaktveckan (v 42) och skjuter vi inte fullt då blir det så kallad efterjakt 1 november, berättar Jonas Åby, ordförande i LÖa Viltvårdsområde.

Jaktkvoten för LÖa har minskat med ett vuxet djur jämfört med fjolåret. Vargen går hårt mot älg i våra trakter, enligt Jonas och stammen har minskat. Alla som ska delta i årets älgjakt måste komma till skjutbanan på Dammåsen 20 eller 21 september, för att skjuta in sina vapen med den ammunition som ska användas under jakten.

För räv och grävling utgår skottpengar om 200 kr per avlivat djur, läser vi vidare i Viltområdets årsmötesprotokoll.

Tar Robins bamsegädda hem slutsegern?

Årets fiskeliga är inne på sin sista vecka just när detta skrivs. LÖa-Bladet har således inte tillgång till det slutliga resultatet, men konstaterar att Robin Elvenäs gädda på 6,3 kg torde bli svårslagen när det bara är två dagar kvar att fiska på. Robin ledde även gösligan med 2,9 kg, när förra LÖa-Bladet kom ut i juni. Men i juli kunde Calle Holfve presentera en baddargös på 4,4 kg. Abborreklassen har också fått en ny ledare sedan Andreas Elisson fått en borre på 1 390 gram i början på augusti.

Bland juniorerna leder Tobias Alexandre och Christoffer Welamsson med samma gädda, 3,5 kg, respektive abborre, 1,15 kg, som i juni. Men Jonas Arvidsson har petat ner Henrik Alexandre från göspallen. Henriks 1,2 kg vägde lätt mor Jonas gös på 1 910 gram.

Finna priser väntar de slutliga segrarna.

LUM åter i viloläge

LUM ordnar en bytardag på söndag 14 september i LÖa Skola. Fast det är osäkert om LÖa-Bladet är tryckt och distribuerat till dess, så det är inte så mycket att orda om här. Förhoppningsvis har de goda fynden bland kläder, cykelhjälmar och annat redan gjorts och Trollebo förskola fått ett litet extra bidrag. 15 procent av priset gick dit.

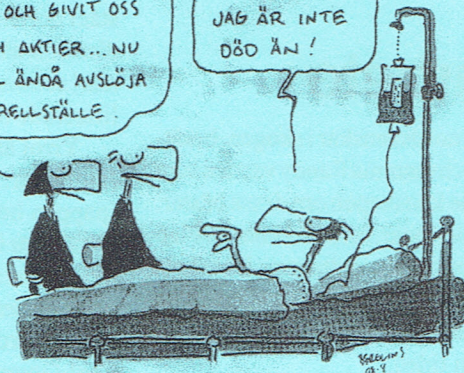
I övrigt är LUM vilande och har inga programplaner för hösten.

– Nej, vi tänker inte lägga ner föreningen, betonar Linda Evensson, men vi är inte så många unga mammor i LÖa just nu, så LUM får vila en tid.

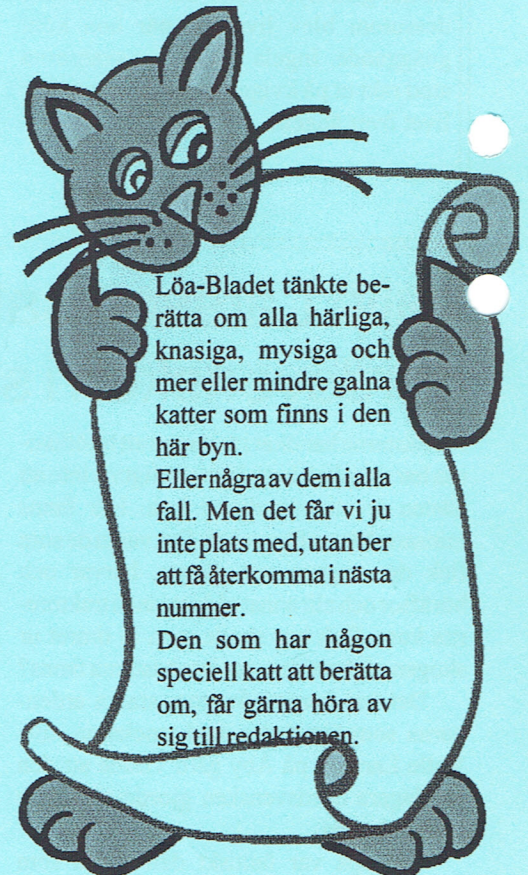
BERGLINS TISDAG

MÉN, PAPPA... DU HAR JU INGA BEN KVAR LÄNGRE, OCH DU HAR REDAN SKRIVIT ÖVER HUSET PÅ OSS OCH GIVIT OSS FONDER OCH AKTIER... NU KAN DU VÄL ÄNDÅ AVSLÖJA DITT KANTARELLSTÄLLE.

NÄ, NU GÅR DU FÖR LÅNGT! JAG ÄR INTE DÖD ÄN!

Det är väl inte riktigt tillåtet att bara knycka en teckning ut en annan tidning (SvD) på det här sättet. Men vi kan inte låta bli. Den passar så bra denna svamprika höst.

LÖa-Bladet tänkte berätta om alla härliga, knasiga, mysiga och mer eller mindre galna katter som finns i den här byn.

Eller några av dem i alla fall. Men det får vi ju inte plats med, utan ber att få återkomma i nästa nummer.

Den som har någon speciell katt att berätta om, får gärna höra av sig till redaktionen.